

[Holger Eriksen.]

hvormed den selv indgik i gennemsnits-tallet. Tværtimod tror jeg, man har ræsonneret således, at ganske vist er den samlede masse af samfundsskabt grundværdistigning betydeligt mindre end den samlede masse, der kun har haft konjunkturbestemt grundværdistigning, men til gengæld er stigningen for den førstnævntes vedkommende langt den største, og derfor finder man den konjunkturbestemte grundværdistigning ved at dividere tallet med 2, således at kun de 50 pct. af værdistigningen indgår som konjunkturtillæg. Her er der jo en forskel fra det foreliggende forslag, der lader hele den gennemsnitlige grundværdistigning indgå i konjunkturtillægget, men som til gengæld holder de amter, der har den største stigning, udenfor gennemsnitsberegningen.

Det vil af det, jeg her har sagt, fremgå, at vi fra socialdemokratiets side under ingen omstændigheder kan stemme for venstre-mindretallets ændringsforslag, der ikke blot vil give fuldt fradrag for den gennemsnitlige stigning mellem 9. og 10. vurdering, men som betyder, at man vil eftergive det meste af den grundværdistigning, der allerede nu er inddraget af samfundet. Et forslag af den karakter går langt ud over rimelighedens grænser. På den anden side erkender vi, at selvom man har været helt klar over virkningen af de regler, man opstillede i 1932, vil den stigning, der fremkommer mellem de to nævnte vurderinger, formodentlig blive betydeligt større, end nogen har kunnet forudse, og derfor er vi gået med til at stille ændringsforslag nr. 4, hvorefter den gennemsnitlige stigning mellem vurderingerne indgår i konjunkturtillægget med sit fulde beløb for grundværdier, hvis grundbeløb ikke overstiger 1 kr. pr. m². For grundværdier af en højere størrelsesorden sker der ingen ændring. Derved fritages i praksis al landbrugsjord og billigere grunde. En sådan distinktion mellem billigere og dyrere grunde findes i forvejen på et andet område i den gældende lov og repræsenterer derfor ikke noget nyt.

Under behandlingen af forslaget i fjor i landstinget fremhævedes navnlig fra venstres side stærkt ønskeligheden af at gøre ydelserne efter den gældende lov til en såkaldt gammelskat, således at den nye lov kom til at bygge på et nyt grundbeløb. Dette er der taget hensyn til i selve forslaget, men det er jo ikke sådan, at grunde kun kan stige; den mulighed er også tilstede, at de kan falde, og hvis et sådant fald nåede under

den fikserede ældre grundstigning, ville ejeren fortsat være forpligtet til at betale. Dette har man undgået gennem ændringsforslag nr. 7, hvorefter den fikserede ældre grundstigning nedsættes tilsvarende. At der i ændringsforslaget bruges udtrykket, at den nedsættes med halvdelen, er en rent teknisk formulering svarende til, at der efter den gamle lov ikke opkræves 2 pct. af grundstigningen, men 4 pct. af halvdelen af grundstigningen.

Ændringsforslag nr. 12 til § 12 går ud på at mildne den noget rigoristiske affattelse af denne paragraf. Paragraffen gik oprindeligt ud på, at hvis en sælger forsømte at give de oplysninger, loven kræver, skulle handelen gå tilbage og sælgeren yde erstatning. Forsømmelsen kan imidlertid være så ubetydelig, at kravet bliver for omfattende, og derfor foreslås bestemmelsen ændret således, at det bliver de almindelige retsregler, der i så fald skal gælde.

Til § 16 er der stillet ikke mindre end 4 ændringsforslag. Det er en paragraf, som juristerne i særlig grad har vendt deres skyts imod, og vi har som anført i betænkningen indrømmet, at den betegner noget nyt. Efter forslaget i fjor skulle der såvel ved salg af matrikulerede som af umatrikulerede grunde finde en regulering sted af købesummen, når en ny vurdering havde fundet sted, og det var det, som visse jurister ikke kunne forlige sig med. Denne bestemmelse er, som allerede bemærket ved første behandling, nu bortfaldet for de matrikulerede grunde, hvor en oplysningspligt træder i stedet. En sådan kan imidlertid ikke anvendes for de umatrikulerede grunde; man har dér tilstræbt at simplificere bestemmelsen så meget som muligt, og man er gået med til at skabe mulighed for en forhåndsvurdering, som i de fleste tilfælde vil blive lig med den endelige vurdering, således at der ingen regulering behøver at foregå. Men længere har vi heller ikke kunnet strække os.

Vi anser det for et hovedpunkt i denne lov, at køberen ikke bliver narret derved, at han ikke ved, hvilke afgifter der hviler på den jord, han køber, og derfor har reguleringsbestemmelsen været nødvendig. Det er blevet anført, at den ofte vil forsinke byggeriet, men det er kun et postulat. Hvis der er tale om salg af grunde i stor stil, vil de altid i forvejen være matrikuleret, og hvis der er tale om salg af en enkelt grund, f. eks. i en landsby, vil vurderingsmændene vide, hvad en sådan efter sædvane bliver vurderet til, således at der yderst sjældent bliver tale om regulering. Desuden er der fra matri-